

Indgangen til Benetton's kreative researchcenter, Fabrica, set fra auditoriet, som ligger i en restaureret villa fra 16. tallet, som indvendigt er ultramoderne. Netop kombinationen af modernitet og historie er typisk for Benettonfamiliens indfaldsvinkel til arkitekturen.

Benettons minimalistiske side

Tekst: Camilla Alfthan // Foto: Francesco Radino, Andrea de Pasquale og Enrico Bosson

De fleste forbinder Benetton med farverige trøjer og revolutionerende reklamekampagner. Men design og arkitektur kan også bryde grænser og gøre en forskel. Og det er netop igennem arkitekturen, at Benettonfamilien forsøger at præge deres omgivelser – fra deres fødeegn til kommende butikker verden over.

Ifølge Luciano Benetton er renhed det samme som elegance.

Modsætningerne kan derfor ikke være større, end når man kører fra Benettons arkitekt tegnede hovedkvarter i Treviso og kommer forbi pigtrådsindhegnede gårde og en skrotplads for biler i alle regnbuens farver. Tyve minutter længere væk finder man endnu et gennemført bygningsværk, nemlig Tadao Andos arkitektoniske ikon, Fabrica.

Et studie i sublim renhed, hvor Andos karakteristiske søjler er rygraden i et interiør, hvor betonen er poleret som et ædelt materiale og naturlige lyskilder fra oven sætter det i et næsten guddommeligt lys.

Indgangen går via en 16-tals villa, som japaneren, Tadao Andos, har restaureret for at bevare stedets oprindelige ånd. En smal sti med hans søjler går igennem gårdens vandbassin, og fører én ind i den nye konstruktion, der til dels ligger under jorden for at fremhæve landskabet.

Indenfor svæver den iranske kunstner Bitá Fayazzis guldskulpturer med små babyer, mens de øvrige udsmykninger er lavet af Fabrica-stipendiater.

SMUK FABRIK UDEN TRISTE MENNESKER

“Her lever vi i kaos. Måske er der orden og renhed indenfor vores huse, men udenfor i det offentlige rum, er der meget lidt respekt for omgivelserne”, siger Luciano Benetton om sin føde-region, som på få årtier har udviklet sig til at blive et økonomisk kraftcenter, efter Anden Verdenskrig lagde regionen i ruiner. Da selve genopbygningen gik stærkt, er området meget industrielt, og lige dét håber Benetton, at der vil blive lavet om på.

Allerede i 1964, da Luciano lod arkitekt-parret Afra og Tobias Scarpa, bygge sin første fabrik, var det for at få en “smuk fabrik uden triste mennesker”. Italien var tynget af økonomisk hårde tider, og netop derfor følte

han, at tiden var den rette til at tage affære og investere.

Sidenhen er der fulgt en lang række arkitektnede bygninger og arbejdspladser. Benetton's hovedkvarter er en restaureret villa med arkader og frescer, der er omgivet med vinmarker og modernistiske små kontorbygninger af Scarpa-parret. Ligesom med Fabrica ligger parkeringspladserne under jorden for at give plads til græsplæner, træer og moderne skulpturer.

FRA LANDSKABSARKITEKTUR TIL ET SPORTSCENTER

Benetton står bag sportscenteret, Ghirada, der ligger udenfor Treviso, hvor 4.000 unge daglig dyrker sport.

Familien har desuden grundlagt en fond, der opmuntrer folk til at forskønne og tage vare om omgivelserne, og hvert år uddeles en international pris for landskabsarkitektur, der er opkaldt efter Carlo Scarpa. I 2004 gik prisen således til Kongehus Mindepark i Viborg.

“God arkitektur koster lige så meget som dårlig”, siger Luciano, som med Fabrica, der blev grundlagt i 1993, har formået at kombinere både industri og kultur. Stedet fungerer som et tværfagligt researchcenter for unge fra hele verden. 50 stipendiater modtages hvert år for at få muligheden for at udtrykke

1: Alessandro Benetton foran Fabrica, der er tegnet af den japanske arkitekt Tadao Ando. 2: Tadao Andos karakteristiske søjler går igennem gårdens moderne bassin og fører én videre ind til den moderne konstruktion.

1

2

sig indenfor forskellige kreative genrer – fra blandt andet brugskunst, foto og mode, til musik, grafik og film.

Prisbelønnede reklamekampagner for FN og WHO hører til workshoppens højdepunkter, ligesom filmen, No Man's land, der i 2002 modtog en Oscar som bedste udenlandske film. I Peggy Guggenheimmuseet i Venedig kan man købe en porcelænsserie fra Fabrica, der forestiller hverdagsting, som indtil for nylig var udtryk for fremskridt og teknologi, og som i dag er vidnesbyrd på, hvor hurtigt tiden skrider frem.

ARKITEKTKONKURRENCER FOR MORGENDAGENS BUTIKKER

Og netop research og fremskridt er omdrejningspunkt hos familien, hvis nuværende bestyrelsesformand, Lucianos 45-årige søn, Alessandro har arvet faderens interesse for arkitektur.

For at satse på nye talenter, udskrev Benetton sidste år en international arkitekt-konkurrence for to kommende forretninger i Teheran.

I samarbejde med Poli.Design stod de uden bag konkurrencen, Opening Soon, der modtog ikke færre end 707 forslag på fremti-

dens butikskoncept, som for nylig blev præsenteret i Triennalen i Milano.

5.000 Benetton-forretninger findes foreløbig fordelt over 120 lande, og idéen er grundlæggende at satse bredt for at være åben for de forskellige steders udvikling – samtidigt med at man præger fremskridtet yderligere.

“Projektet handler om at åbne innovative og unikke flagskibsforretninger over de næste år i byer, som symboliserer de nye ændringer i verden. Fra Samara i Rusland til Pristina i Kosovo og Aktyubinsk i Kazakhstan. Som vi ser det, byder disse forandringer på nye muligheder”, fortæller Alessandro Benetton om projektet, der markerer mere end 40 års research i Benettons regi.

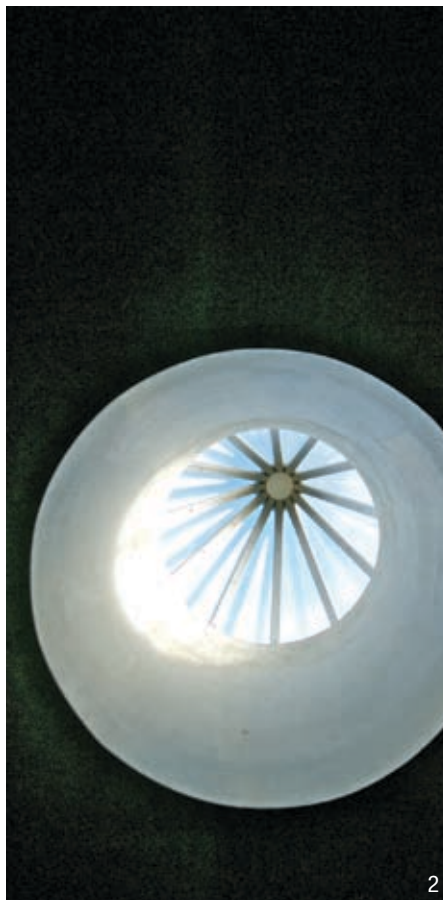
I Samaras centrum, ikke langt fra Volgafoden, erstatter den moderne flagskibsforretning en nedrevet bygning. Når den står færdig, vil forretningen, hvis facade er i Carreramarmor, minde om hvid “æske” med helt rene flader, når vinduesskodderne er lukket til. Ligeså snart de slås op igen, er bygningen en del af byen.

I Pristina vil man bevare det tidligere Hotel Union ved at renovere de historiske facader, samtidigt med, at man til den modsatte side moderniserer arkitekturen for

1: Atriumgården fungerer som rygested, og ligger, som det meste af bygningen, under jorden for at respektere den omkringliggende natur.
2: Betonen er poleret som et ædelt materiale og præget af Andos karakteristiske huller.
3: Alessandro foran Fabricas nye bibliotek, som stipendiatene har døbt Guggenheim.

3

1: En af de mange trapper, der præger Fabrica og som er forsynet med naturligt ovenlys. 2: På trods af at det meste af konstruktionen ligger under jordoverfladen findes lyset overalt, og det er naturlige lyskilder som understreger Andos særegne stil. 3: Kunstinstallationen, Kismet af Bitá Fayaz.

3: at skabe et helt nyt udtryk. Forretningen i Istanbul vil ligge i en otteetagers bygning, hvor metal, beton, stål og store glasfacader med levende billeder vil skabe illusionen af TV-skærme, der tilfældigvis er placeret oven på hinanden.

EN SNEBOLDSEFFEKT

Privat har Alessandro Benetton fået Tadao Ando til at tegne sit hjem i Treviso, som arkitekten har døbt "Det usynlige hus", da det ligesom Fabrica delvist ligger under jorden for ikke at forstyrre landskabets horisont.

Ikke langt derfra findes Benettonfamiliens seneste initiativ, Ponzano Children, som er en børnehave af arkitekten Alberto Campo Baeza, der udefra kunne minde om en flyvende tallerken.

"Udover at børnehaven opfylder et behov for de familier, som bor her, sætter den også en ny standard. Den nye skole, som man er ved at bygge ved siden af, er nødt til at være lige så gennemført. Så vi håber, at vi skaber en sneboldeffekt. Vores engagement må være helhjertet og medvirke til at ændre det samfund, vi er en del af. Resultatet er at folk bliver stolte af deres omgivelser og får lyst til at vedligeholde bygningerne", fortæller Alessandro Benetton. **BE**